

15. nedjelja kroz godinu B

Gospodin obećava mir narodu svome, vjernima svojim, onima koji su iskrena srca. (Ps 85,9)

Prvo čitanje

Amos 7,12-15

U one dane: Amasja, svećenik betelski, poruči izraelskom kralju Jeroboamu: "Amos se urotio protiv tebe usred doma Izraelova; zemlja ne može više podnijeti njegovih riječi. Jer ovako on govori: 'Jeroboam će poginuti od mača, a Izrael će iz svoje zemlje u izgnanstvo.' "

Amasja reče Amosu: "Odlazi, vidioče! Bježi u zemlju Judinu, ondje jedi kruh i ondje prorokuj! Ali u Betelu da više nisi prorokovao jer ovo je kraljevsko svetište, kraljevski hram! "

Amos odgovori Amasji: "Nisam ja prorok ni proročki sin, nego stočar i gajitelj divljih smokava. Ali Gospodin me uze od stada i Gospodin mi reče: 'Idi, prorokuj mojemu narodu Izraelu!' "

Drugo čitanje

Efežanima 1,3-10

Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu. Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje, na hvalu slave svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome u kome, njegovom krvlju, imamo otkupljenje, otpuštenje prijestupa, po bogatstvu njegove milosti. Nju preobilno u nas uli zajedno sa svom mudročću i razumijevanjem obznanivši nam Otajstvo svoje volje po dobrohotnom naumu svojem što ga prije u njemu zasnova da se provede punina vremenâ: uglaviti u Kristu sve – na nebesima i na zemlji.

Evandjelje

Marko 6,7-13

U ono vrijeme: Dozva Isus dvanaesticu te ih poče slati dva po dva dajući im vlast nad nečistim dusima. I zapovjedi im da na put ne nose ništa osim štapa: ni kruha, ni torbe, ni novca o pojasu, nego da nose samo sandale i da ne oblače dviju haljina.

I govoraše im: "Kad uđete gdje u kuću, u njoj ostanite dok ne odete odande. Ako vas gdje ne prime te vas ne poslušaju, iziđite odande i otresite prah ispod svojih nogu njima za svjedočanstvo."

Otišavši, propovijedali su obraćenje, izgonili mnoge zloduhe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali.

Za razmišljanje

Moguće je da čitanja današnje nedjelje u nama izazovu određenu nelagodu. U ovo ljetno vrijeme, kad sva naša čežnja i naše djelovanje idu za tim da se oslobodimo puste svakodnevice, kad tražimo tjelesni i duševni mir te unutaraju uravnoteženost, suočeni smo s jedne strane s neugodnim proročkim govorima, a s druge strane s jasnim zahtjevima apostolskog poslanja. Poslanje ("misija") nije nešto idilično-romantično, ili pak nešto spektakularno, nego Božji zahtjev, s kojim se danomice susrećemo, bez obzira radimo li, jesmo li na odmoru, jesmo li bolesni ili otpočivamo. U današnjem evanđelju može se jasno raspoznati nekoliko koraka koji su sadržani u Isusovu govoru prilikom poslanja učenika.

– Isus najprije **poziva** svoje učenike. Prije nego li se upustimo u ispunjavanje svoga poslanja, moramo si postati svjesni da je najprije Bog nas pozvao. Ako ne želimo zapasti u religiozni aktivizam, u bolesni strah da ništa ne vrijedimo, u ovisnost o tome koliko pomažemo drugim ljudima, moramo se najprije zaustaviti sami pred sobom i u svom životu spoznati povezujuću nit Božje povijesti s nama, kako bismo znali kojim nas putem on želi dalje voditi.

– Isus zove Dvanaesticu k **sebi**. Poziva ih k sebi kako bi po njegovoj prisutnosti bili ojačani i pripravljeni za svoje poslanje. Prije svakog izlaska u svijet potrebno je vrijeme molitve u smislu "biti-kod-Boga" i molitva za njegovu snagu.

– Konačno, Isus učenike **šalje po dvojicu**. Ako prethodne korake uzmemo ozbiljno i u njih se upustimo, onda će se i naše osobno poslanje iskristalizirati, i to svaki dan iznova. Svakodnevno razmišljanje o Božjem vodstvu u našem životu i o snazi koju nam njegova blizina daruje, pomaže nam da uvijek iznova prepoznamo svoje vlastito poslanje. Susret s ljudima koji su na isti način pozvani ohrabruje nas da svojem poslanju ostanemo vjerni i da se međusobno podržavamo.

– Poslani smo i obdareni vlašću da izgonimo **nečiste duhove**. Nečistoća počinje tamo gdje se isključuje Boga. Bog je dah života koji puše kroz stvari, ljude i događaje. Tamo gdje je taj dah života prekinut počinju bolesti, udaljenost od Boga i smrt. Zbog toga Bog šalje svoje proroke, šalje nas da bismo doprinjeli spasenju svega stvorenoga i cjelokupno stvorenje ponovno oslobodili za život. Onaj koji zna da je poslan od Boga ne smije šutjeti, pa ni onda kad postane neugodno i opasno. On mora posvuda ispunjavati i navještati svoju poruku da je sve Božja svojina.

– On zapovijeda apostolima da **ništa ne uzmu** sa sobom. Jedina snaga koju prorok smije nositi sa sobom je Duh Božji. Zbog toga se ne moramo opterećivati nepotrebnim stvarima. Jer sam Bog je naša hrana, naša torba, naš štap.

"Gdje god uđete u kuću, ostanite tu ... a ako vas negdje ne prime i ne poslušaju vas, iziđite..."
Naša služba u svijetu i za svijet ne zahtijeva samo jasnu odluku o načinu služenja, nego i mnogo kreativnosti u samom služenju. **Tada su krenuli...**

15. nedjelja kroz godinu B

Gospodin obećava mir narodu svome, vjernima svojim, onima koji su iskrena srca. (Ps 85,9)

Prvo čitanje

Amos 7,12-15

U one dane: Amasja, svećenik betelski, poruči izraelskom kralju Jeroboamu: "Amos se urotio protiv tebe usred doma Izraelova; zemlja ne može više podnijeti njegovih riječi. Jer ovako on govori: 'Jeroboam će poginuti od mača, a Izrael će iz svoje zemlje u izgnanstvo.' "

Amasja reče Amosu: "Odlazi, vidioče! Bježi u zemlju Judinu, ondje jedi kruh i ondje prorokuj! Ali u Betelu da više nisi prorokovao jer ovo je kraljevsko svetište, kraljevski hram! "

Amos odgovori Amasji: "Nisam ja prorok ni proročki sin, nego stočar i gajitelj divljih smokava. Ali Gospodin me uze od stada i Gospodin mi reče: 'Idi, prorokuj mojemu narodu Izraelu!' "

Drugo čitanje

Efežanima 1,3-14

Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu. Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje, na hvalu slave svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome u kome, njegovom krvlju, imamo otkupljenje, otpuštenje prijestupa, po bogatstvu njegove milosti. Nju preobilno u nas uli zajedno sa svom mudročću i razumijevanjem obznanivši nam Otajstvo svoje volje po dobrohotnom naumu svojem što ga prije u njemu zasnova da se provede punina vremenâ: uglaviti u Kristu sve – na nebesima i na zemlji.

U njemu, u kome i nama – predodređenima po naumu Onoga koji sve izvodi po odluci svoje volje – u dio pade da budemo na hvalu Slave njegove – mi koji smo se već prije nadali u Kristu. U njemu ste i vi, pošto ste čuli Riječ istine – evanđelje spasenja svoga – u njemu ste, prigrlivši vjeru, opečaćeni Duhom obećanim, Svetim, koji je zalog naše baštine: otkupljenja, posvojenja – na hvalu Slave njegove.

U ono vrijeme: Dozva Isus dvanaesticu te ih poče slati dva po dva dajući im vlast nad nečistim dusima. I zapovjedi im da na put ne nose ništa osim štapa: ni kruha, ni torbe, ni novca o pojasu, nego da nose samo sandale i da ne oblače dviju haljina.

I govoraše im: "Kad uđete gdje u kuću, u njoj ostanite dok ne odete odande. Ako vas gdje ne prime te vas ne poslušaju, iziđite odande i otresite prah ispod svojih nogu njima za svjedočanstvo."

Otišavši, propovijedali su obraćenje, izgonili mnoge zloduhe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali.

Za razmišljanje

Moguće je da čitanja današnje nedjelje u nama izazovu određenu nelagodu. U ovo ljetno vrijeme, kad sva naša čežnja i naše djelovanje idu za tim da se oslobodimo puste svakodnevice, kad tražimo tjelesni i duševni mir te unutarnju uravnoteženost, suočeni smo s jedne strane s neugodnim proročkim govorima, a s druge strane s jasnim zahtjevima apostolskog poslanja. Poslanje ("misija") nije nešto idilično-romantično, ili pak nešto spektakularno, nego Božji zahtjev, s kojim se danomice susrećemo, bez obzira radimo li, jesmo li na odmoru, jesmo li bolesni ili otpočivamo. U današnjem evanđelju može se jasno raspoznati nekoliko koraka koji su sadržani u Isusovu govoru prilikom poslanja učenika.

– Isus najprije **poziva** svoje učenike. Prije nego li se upustimo u ispunjavanje svoga poslanja, moramo si postati svjesni da je najprije Bog nas pozvao. Ako ne želimo zapasti u religiozni aktivizam, u bolesni strah da ništa ne vrijedimo, u ovisnost o tome koliko pomažemo drugim ljudima, moramo se najprije zaustaviti sami pred sobom i u svom životu spoznati povezujuću nit Božje povijesti s nama, kako bismo znali kojim nas putem on želi dalje voditi.

– Isus zove Dvanaesticu k **sebi**. Poziva ih k sebi kako bi po njegovoj prisutnosti bili ojačani i pripravljeni za svoje poslanje. Prije svakog izlaska u svijet potrebno je vrijeme molitve u smislu "biti-kod-Boga" i molitva za njegovu snagu.

– Konačno, Isus učenike **šalje po dvojicu**. Ako prethodne korake uzmemo ozbiljno i u njih se upustimo, onda će se i naše osobno poslanje iskristalizirati, i to svaki dan iznova. Svakodnevno razmišljanje o Božjem vodstvu u našem životu i o snazi koju nam njegova blizina daruje, pomaže nam da uvijek iznova prepoznamo svoje vlastito poslanje. Susret s ljudima koji su na isti način pozvani ohrabruje nas da svojem poslanju ostanemo vjerni i da se međusobno podržavamo.

– Poslani smo i obdareni vlašću da izgonimo **nečiste duhove**. Nečistoća počinje tamo gdje se isključuje Boga. Bog je dah života koji puše kroz stvari, ljude i događaje. Tamo gdje je taj dah života prekinut počinju bolesti, udaljenost od Boga i smrt. Zbog toga Bog šalje svoje proroke, šalje nas da bismo doprinjeli spasenju svega stvorenoga i cjelokupno stvorenje ponovno oslobodili za život. Onaj koji zna da je poslan od Boga ne smije šutjeti, pa ni onda kad postane neugodno i opasno. On mora posvuda ispunjavati i navješćati svoju poruku da je sve Božja svojina.

– On zapovijeda apostolima da **ništa ne uzmu** sa sobom. Jedina snaga koju prorok smije nositi sa sobom je Duh Božji. Zbog toga se ne moramo opterećivati nepotrebnim stvarima. Jer sam Bog je naša hrana, naša torba, naš štap.

"Gdje god uđete u kuću, ostanite tu ... a ako vas negdje ne prime i ne poslušaju vas, iziđite..."

Naša služba u svijetu i za svijet ne zahtijeva samo jasnu odluku o načinu služenja, nego i mnogo kreativnosti u samom služenju. **Tada su krenuli...**